

zenek le szabotázs csoportokat, államcsínyre irányuló kísérleteket, rendőrség elleni támadásokat és valutaüzérkedéseket, melyek célja a magyar közellátás aláaknázása”. Schmidtnek a zsidóellenes eljárások álcázására és igazolására tett javaslatait von Thadden továbbította Veesenmayernek,⁴² aki azokat mint fölöslegeseket elutasította. Mint az események bebizonyították, helyesen mutatott rá arra, hogy a világközvéleményt nem ráznák meg jobban a budapesti zsidókkal szemben tervezett intézkedések, mint a kárpátaljai és észak-erdélyi deportálások.⁴³ Mi több, figyelmeztette Berlint, Schmidt javaslatai „híhetetlennek” hangoznának, tekintettel arra, hogy a zsidókat szigorú felügyelet alatt tartják.⁴⁴

Schmidt javaslatait valószínűleg az a kívánság motiválta, hogy ellensúlyozzák a deportált zsidókkal szemben elkövetett kegyetlenségekről szóló leleplezések lehetséges hatását. És csakugyan, híre ment több, németekkel kapcsolatos incidensnek: polgári személyek látták, hogy a deportálási útvonalon megölték és kifosztottak magyar zsidókat a vonatokon és a vasúti megállóhelyeken. Ilyen „incidens” zajlott le május 24-én a szlovákiai Kysak vasúti megállóhelyen.⁴⁵ Az incidenst az illetékes német hatóságok „kivizsgálták”, és megállapították, hogy a „híreszteléseknek” kevés az alapjuk. Hezinger biztosította von Thaddent, hogy a kysaki fosztogatásokról szóló hírek hamisak, mert a zsidókat már bevagonírozásuk előtt megfosztották minden holmijuktól.⁴⁶ Eichmann azt állította, hogy az incidensre talán a Bácskában és Bánátban toborzott Volksdeutsche (népi németek) tapasztalatlansága miatt kerülhetett sor.⁴⁷ Veesenmayer biztosította a külügyminisztériumot, hogy a Ludin által jelentett lövöldözéses incidens véletlen volt, mely abból adódott, hogy a „Wehrmacht egyik tagja éppen a pisztolyát tisztogatta”⁴⁸. A kérdést Ribbentrop zárta le, aki kérte, hogy a szlovák hatóságokat tájékoztassák az egész incidens „kitalált jellegéről”⁴⁹.

Német film a deportálásokról

A németeknek sikerült egyetlen rövid győzelmet aratniuk beszennyeződött hírnevük megvédéséért folytatott propagandaháborújukban. A Nagyváradról való deportálások idején állítólag filmet készítettek, mely bemutatta a magyar csendőrök brutalitását, ellentétben a németek „humanitárius” és „civilizált” magatartásával.

A „dokumentumfilm”, melyet egyes források szerint a Tobis-Klang náci vállalat készített, kétrészes volt. Az első rész bemutatta a magyar csendőröket munka közben: ahogy puskatussal verik a nőket, korbáccsal hajszojják a lemaradó gyerekeket, lerángatják a védtelen áldozatok jeggyűrűjét. A mindenütt jelenlévő kakastollas csendőrökre összpontosított,